מעוך. הגעתיך מס"ה אמרינן גבי מנחת כהנים דתאכלה, דאהרן וכניו כתובין בפרשה "וזאת תורת המנחה הקרב אותה בני אהרן" וגו' וכיון דכתיב בהדיא "בני אהרן" למעוטי בנות אהרן אל כל מתנות לא כתיב בהו אלא "כהן" גבי אכילת "כהן" ומשמע כהן ואפילו כהנת: סתום מן המפורש. כהן סתם דכתיב גבי תורה אור מתנות ממפורש מבני אהרן דכתיב גבי מנחת דמה להלן כהן ולא כהנת, דאהרן וכניו כתובין אף הכא כהן ולא כהנת: דבי ר' אליעזר בן יעקב תנא. בטלמא "כהן" ולא כהנת אבל כהן דכתיב גבי מתנות אפילו כהנת במשמע מאי טעמא הוי מיעוט כו' דברישא דקרא כתיב "זה יהיה משפט הכהנים" דמשמע כהנים ולא כהנות וכתיב כהנים דקרא "ונתן לכהן הזרוע וגו'" דמשמע נמי לכהן למעוטי כהנים ואין מיעוט אחר מיעוט כו': רב כהנא. ישראל הוא ואשתו כהנת: אכיל. מתנות: בשביל אשתו. שהיתה כהנת דס"ל כהן ואפי' כהנת: הלכתא כותיה דרב חסדא. דאמר לעיל (דף קג:) המזיק מתנות לא שאכלן פטור מלגלס: והלכתא כרב אחא בר אבא. דפטר נמי בנה של לויה מפדיון הבן בגבע של לוי דתנן כהנים ולויים פטורים בפ"ב דבכורות (דף נ.) ואשמעינן רב אחא דלויה כלוי אליבא דמר בריה דרב יוסף דמוקי לה לדרב אחא בר אהבה בפ' יש בכור לנחלה (שם דף מז:) אפי' לישראל דבפטור ראש הגלח רחמנא והרי ראש שגלח ממנו לאו דחיובא הוא ולאשוקי מדרב פפא דמוקים לה לחישראל מעובד כוכבים אבל לישראל בחר אב אליבא דר' אליעזר דפטר: מן המתנות. דסה כתיב ולא לבי: מבני קי"ל. בלאותו ואת בנו (לעיל דף פ.) דלעניין כסוי הדם ומתנות לא משכחת לה פלוגתייהו דר' אליעזר ורבנן אלא בנבי כו' ר' אליעזר סבר שה ולא מקצת שה: בשלמא ר' אליעזר דפטר. כלאים הבא מן החיים ומן הלביה סבירא ליה שה ולא מקצת שה: אידך פלגא לימא ליה. ישראל לכהן אייתי כו': מאי חייב נמי. דקמחייבי רבנן: חלבו אסור כחלב בהמה. דאלינן לאומרא בטולהו: ואם איתא. דקאמרת דמחייבי רבנן בחצי מתנות אמאי קתני הכא "חייב בזרוע בלחיים וקבה" דמשמע בטולהו חייב: ומהדר ליה דוקא קתני חייב בזרוע כו' אלא אידי דהגא ריפא דמו טולו טעון כסוי ואלבו אסור דלא אפשר שאני אלבו אסור ואלי מותר וה"ג דאלי דמו טעון כסוי ואלי דמו אינו טעון ומשום ריפא הגא סיפא ולא משום הוקא דה"ה דאינו חייב אלא באלי מתנות: שור. הוה מלי למימר: לאלק. דאי לא הוה כתיב "אם" הוה אמינא דאינו חייב במתנות עד שיסחוט (ג) ושה קמ"ל "אם" אם שחטו שור בפני עצמו חייב ליתן מתנות: הזבח. משמע אפילו זבח אחד: הדין עם הטבח. דינו של כהן לחבוט מן הטבח המתנות ואח"כ שאין הבהמה של טבח אלא מסל לחברים: מרתני' בכור. של ישראל שנתערב במאה בהמות אחרות: בזמן שמאה. בני אדם שוחטין את הבהמות פוטרים את כולן ממתנות כהונה דכל אחד ואחד יכול לדחות את עצמו ולומר לכהן "בכור שלי הוא" וכן שני וכן שלישי: ואם אחד שוחט את כולן. אין פוטרין אותם מאה בהמות מליתן מתנות לכהן אלא אחד הואיל שהוא שוחט את כולן אבל אחד יכול לפטור מן המתנות שלו אפשר שלא יהא הבכור אחד מהן ויכול לומר זה הוא ומן הבכור אין נוטלים שאין קדושה עליו קדושה: לעיר שיראשו. שיעשה בו סימן שיביא הרואים שאינו טו"ל ישראל: אם אמר. כהן לישראל אני מוכר לך פרה זו מן המתנות שבה פטור ישראל מן המתנות: ואם אמר. ישראל לחבירו בזבח מכור לי כו' כדפרישנא לעיל (דף קנ"ח.): גמ' אמר. פוטרים את כולן הא יכול לבא כהן עליו מפני לדין כלומר בשבת כתות ולימא ליה אי בכור הוא טוליה דידי הוא:

אמר

[ר"ש ד. זבחים לב: וש"ס פוס' ד"ה אמר ליה וכו' פי' כהן]

[יומא מג. וש"נ]

בשלמות פרשת שופטים פי' קנא מיתא רב הונא

[לעיל קלח:]

בכורות ד. מז.

[תוספתא פ"ט] לעיל עמ'

[לעיל פ.]

קדושין נ. בכורים פ"ב [מ"מ]

[נמרים שם מ"ו]

הגהות הב"ח

(א) גמ' ולחיים וקבה בכבשה וכ' אלישר פוסק: (ב) שם במשנה אחר שוחט את כולן אין פוטרין ע"ז אלא אחד: (ג) רש"י ד"ה לאלק וכו' שיסחוט שור ושה קמ"ל:

[נזקין קלח.]

[לעיל קלח.]

נ"ל קמו. נזקין קלח. [לעיל קלח.]

גליון הש"ס

גמ' אמרן וכניו כתוכין. פי' פוסק דף כב ע"ב פוס' ד"ה כהן:

[נ"ל נס]

בב א מיי' פ"ט מהלי בכורים הל' כ סמג עשין קמב טוש"ע י"ד סי' סא סעיף ח:

כד ב מיי' פי"ח שם מהל' אישות הל' י סמג עשין קמד טוש"ע י"ד סי' שם סעיף יח:

כה ג מיי' פ"ט שם הל' מ"ע ד סמג עשין קמב טוש"ע י"ד סי' סא סעיף יח:

כו ד מיי' שם טוש"ע שם סעיף יח:

[ופי' מ"ש בכ"מ בכורות פ' יח בטור סי' כ' סי' כהן וגם גי' דרב אחא מבאמתא ע"ש ופי' כך תכין דברי רש"י ד"ה וכלכתא וכו' עד סופו]

כז ה מיי' פ"ח מהלכות מאכלות אסורות הל' יג סמג לאוין קלא טוש"ע י"ד סי' סד סעיף ל:

כח ו מיי' פי"ד מהלכות שחיטה הל' ד ופ"ח מהל' מאכלות אסורות הל' ו) סמג לאוין קלא טוש"ע י"ד סי' כח סעיף ג:

כט ז (מיי' פי"ח מהל' מאכלות אסורות הל' ו) סמג לאוין קלא טוש"ע י"ד סי' סט סעיף ו:

ל ח מיי' פ"ט מהלכות בכורים הל' ד סמג עשין קמב טוש"ע י"ד סי' סא סעיף כ:

לא ט מיי' שם הל' ט' טוש"ע שם סעיף סה:

לב י מיי' שם הל' יט טוש"ע שם סעיף לב:

מבנר
ציונים תוקפות אי' בתוספתא כתוב ולא כתוב

מבנר
ציונים תוקפות אי' בתוספתא כתוב

מבנר
ציונים תוקפות אי' בתוספתא כתוב

[דוקא בכהן כלומר לישראל הכי הוא דפטור משלא כו' ניסראל מי' רש"י לקמן קלה. ד"ה מן וכו' ע"ש והכו דקמ"ל כמתני' דהכא]

מתנות. *מטונך אהרן ובניו כתובין בפרשה, דבי רבי ישמעאל תנא כהן ולא כהנת, ויליפו מן המפורש, דבי ר' אליעזר בן יעקב תנא כהן ואפילו כהנת: הוי מיעוט אחר מיעוט *ואין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות *רב כהנא *אכל בשביל אשתו רב פפא אכל בשביל אשתו רב יימר אכל בשביל אשתו רב אידי בר אבין אכל בשביל אשתו אמר רבינא אמר לי מרימר: *הלכתא כוותיה דרב, והלכתא כוותיה דרב חסדא, והלכתא כוותיה דעולא, *והלכתא כוותיה דרב אחא בר אהבה *לויה שילדה, בנה פטור מחמש סלעים/תנו רבנן *הזרוע והלחיים והקבה נוהגים בכלאים ובכורי רבי אליעזר אומר כלאים הבא מן העז ומן הרחל חייב במתנות (*מן החיש ומן הצבייה) פטור מן המתנות מבני קי"ל *דלענין כסוי הדם ומתנות לא משכחת ליה אלא בצבי הבא על התיישה ובין לרבי אליעזר בין לרבנן מספקא להו אי חיששין לזרע האב אי אין חיששין, ובשה ואפילו מקצת שה' קמיפלגי: ג) מר סבר "שה" ואפי' מקצת שה ומר סבר "שה" ואפילו מקצת שה' לא אמרינן בשלמא ר' אליעזר דפטר קסבר "שה" ולא מקצת שה, אלא לרבנן נהי נמי דקסברי "שה" ואפילו מקצת שה' פלגא לשקול ואידך פלגא לימא ליה: אייתי ראיה דאין חיששין לזרע האב ושקול? אמר רב הונא בר חייא מאי חייב נמי דלא אמר — חייב בחצי מתנות מתיב רבי זירא *כוי יש בו דרכים שוין לבהמה ויש בו דרכים שוין לחיה ולבהמה *כיצד: *הלבו אסור כחלב בהמה, ודמו חייב לכסות בדם החיה, דרכים שוין לבהמה ולחיה: שדמו וגידו אסורין כבהמה וחיה, וחייב בזרוע ולחיים והקבה (ב) ורבי אליעזר פוטר ואם איתא "חייב בחצי מתנות" מבעי ליה? איידי דתנא "חלבו ודמו" דלא מתני "חצי-חצי" משום הבי לא קא תני "חצי" כי אתא רבין אמר רבי יוחנן כוי לרבנן חייב בטולהו מתנות דתניא "שור" מה ת"ל °אם שור" לרבות את הכלאים "שה" מה ת"ל °אם שה לרבות את הבני ורבי אליעזר האי "אם" למה לי? מיבעי ליה לחלק, ורבנן לחלק מנא להו? נפקא להו °מאת זובחי הזבח" ורבי אליעזר האי "מאת זובחי הזבח" מאי עביד ליה? מבעי ליה לכדרבא *דאמר רבא הדין עם הטבח: מתני' *בכור שנתערב במאה בזמן שמאה שוחטין את כולן פוטרים את כולן, אחד שוחט את כולן (ג) פוטרים לו אחד. *השוחט לכהן ולעובד כוכבים פטור מן המתנות, והמשתתף עמהן צריך שירשום, ואם אמר *דוץ מן המתנות פטור מן המתנות. *אמר מכור לי בני מעיה של פרה והיו בהן מתנות נותנן לכהן ואינו מנכה לו מן הדמים לקחן הימנו במשקל נותנן לכהן ומנכה לו מן הדמים: גמ' ואמאי, יבא עליו כהן משני צדדין ולימא ליה: אי בכור הוא, כוליה דידי הוא, ואי לאו בכור הוא, הב לי מתנתאי?

אמר

[ל"ל נס]

עין משפט
נר מצוה

[ר"ש ד. זבחים לב: וש"ס פוס' ד"ה אמר ליה וכו' פי' כהן]

[יומא מג. וש"נ]

בשלמות פרשת שופטים פי' קנא מיתא רב הונא

[לעיל קלח:]

בכורות ד. מז.

[תוספתא פ"ט] לעיל עמ'

[לעיל פ.]

קדושין נ. בכורים פ"ב [מ"מ]

[נמרים שם מ"ו]

הגהות הב"ח

(א) גמ' ולחיים וקבה בכבשה וכ' אלישר פוסק: (ב) שם במשנה אחר שוחט את כולן אין פוטרין ע"ז אלא אחד: (ג) רש"י ד"ה לאלק וכו' שיסחוט שור ושה קמ"ל:

[נזקין קלח.]

[לעיל קלח.]

נ"ל קמו. נזקין קלח. [לעיל קלח.]

גליון הש"ס

גמ' אמרן וכניו כתוכין. פי' פוסק דף כב ע"ב פוס' ד"ה כהן:

שיטה מקובצת

ג) מטונך אהרן. נ"ב ע' תוס' ובדים דף לב ע"ב בטופר: ב) מ"ש שה ואפי' מקצת שה. נ"ב ע' תוס' לעיל דף מ"ח ע"א: